

Arrest

nr. 39 240 van 24 februari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat VAN CUTSEM, die loco advocaat V. LURQUIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Kima (Kaima) in Delta State. U hebt school gelopen tot uw tiende of elfde en ging daarna aan de slag als verkoper van vlees op Kima markt en in andere ‘local governments’. U bent ongehuwd. Uw problemen namen een aanvang toen er olie ontdekt werd in Kima. De dorpelingen werd in januari 2008 gezegd te vertrekken, hetgeen jullie weigerden. Het was niet enkel jullie dorp dat getroffen was maar in het verleden waren ook andere dorpen hiervan het slachtoffer geweest. Reeds in 2007 werd in jullie dorp een gewapende verzetsgroep opgericht waarvan u in 2008 lid werd. Jullie werden gesponsord zodat er wapens konden gekocht worden. Nigeriaanse soldaten kwamen met geweld tussen in augustus en september 2008. In

augustus 2008 werden jullie verdreven. Jullie hadden een tijdelijk onderkomen gemaakt op een andere plaats in Kima maar in september 2008 werden jullie opnieuw aangevallen. Jullie waren echter voorbereid en er ontstond een vuurgevecht. Uw moeder en twee broers werden doodgeschoten door soldaten. U sloeg op de vlucht en liet zich meevoeren met de rivier. U zocht uw toevlucht bij de werkgever van uw vader, E. A.. Hij achtte het niet veilig dat u in Nigeria zou blijven. Hij regelde het nodige zodat u per vliegtuig naar België kon reizen. Na jullie aankomst in Nederland liet E. u aan uw lot over. U sprak mensen aan voor hulp maar ze gingen niet in op uw vraag tot u na drie dagen iemand bereid vond om u een treinticket naar België te kopen. De persoon die u hielp zei dat er veel Nigeriaanse kerken zijn in de buurt van het station Brussel Zuid. Toen u er aan kwam ging u op zoek naar een kerk. U vond een onderkomen bij een priester en hij gaf u de raad asiël aan te vragen. Sinds u bij hem inwoont bent u ook overgestapt van het katholieke geloof naar de pinksterbeweging. Op 17 november 2008 startte u uw asiëlprocedure.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U slaagde er niet in enkele voor de hand liggende gegevens met betrekking tot uw onmiddellijke leefomgeving te verstrekken.

Gevraagd naar de dichtstbijzijnde stad van Kima, gaf u 'Aduni'. Toen u de vraag gesteld werd namen te geven van dorpen in de buurt van Kima, antwoordde u dat er veel zijn en noemde u 'Saple' (waarschijnlijk Sapele) en Warri. Gevraagd om een inschatting te maken van de afstand tussen uw dorp en Warri, gaf u als vergelijking de afstand Brussel-Antwerpen (of zoiets), terwijl de vraag was om dorpen in de onmiddellijke buurt van Kima te geven (Cg, p.2). Sapele en Warri zijn immers steden in Delta state die zich op een aanzienlijke afstand van elkaar bevinden (zie informatie in het administratief dossier).

Gestelde dat Kima zich juist halfweg de twee plaatsen zou bevinden, dan kan er bezwaarlijk gesteld worden dat het hier om buurplaatsen van Kima gaat. U slaagde er daarenboven niet in om (nog) namen te geven van dorpen in de onmiddellijke buurt van uw geboortedorp buiten de hogervermelde steden. Kima werd niet teruggevonden op de kaarten waarover het Commissariaat-generaal beschikt. U verklaarde later tijdens het gehoor dat Kima gelokaliseerd is in Udu local government. Udu grenst aan Warri maar bevindt zich op een aanzienlijke afstand van Sapele. Toen u gevraagd werd of u bekend was met de naam Otor-Udu, antwoordde u dat het een voormalige koning moet zijn terwijl het de hoofdplaats van Udu local government area is (Cg, p.9). Aanvankelijk stelde u dat er in Delta state slechts twee local governments zijn: Udu en Abu(bse) (Cg, p.2). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is gevoegd, blijkt echter dat er niet minder dan 25 local government areas zijn in Delta state. Toen u later tijdens het gehoor gevraagd werd of u de termen Ijaw, Itsekiri, Urhobo en Isoko kent, antwoordde u dat het vier local governments zijn in Delta state (Cg, p.8). Toen u gevraagd werd of het ook nog iets anders is, repliceerde u dat het local governments zijn (Cg, p.8). Toen u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaringen dat er slechts twee zijn in Delta state, zei u dat u gezegd had dat er andere, meer zijn maar dat uw geheugen niet meer goed werkt sinds het overlijden van uw moeder (Cg, p.8). Dit is geen overtuigende verklaring, vooreerst omdat uit het gehoorverslag niet blijkt dat u gezegd hebt dat er meer local governments zijn dan twee in Delta state maar bovendien omdat de termen Ijaw, Itsekiri, Urhobo en Isoko die u werden voorgelegd geen local governments zijn maar namen van etnische groepen die in Delta state wonen (zie informatie in administratief dossier).

Toen er informatie gevraagd werd over de etnische origine van u en uw ouders, antwoordde u dat uw vader een 'Delta man' is. Toen u er op gewezen werd dat er in Nigeria toch verschillende etnische groepen zijn zoals de Hausa's en de Yoruba's antwoordde u bevestigend en zei u dat de Delta mannen onder de Igbo vallen en ze soms ook Rivers genoemd worden (Cg, p.3). In de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, valt echter geen verwijzing terug te vinden naar 'Rivers' als een dialect van het Igbo. Rivers is wel de naam van een deelstaat van Nigeria (zie informatie in het administratief dossier). Op de vraag of ze specifieke namen hebben buiten de termen Igbo en Rivers, antwoordde u in het algemeen dat de Hausa in het noorden zijn, de Yoruba in het westen en de Igbo in het oosten (Cg, p.3). Gevraagd naar namen van andere, kleinere etnische groepen die in Delta state wonen, kwam u niet verder dan Kalaba, Yoruba en sommige Europeanen (Cg, p.5). Kalabari is weliswaar een etnie in Nigeria maar het betreft een etnische groep die vooral in Rivers state terug te vinden is (zie informatie in administratief dossier).

Aanvankelijk beweerde u dat er geen rivieren en bergen zijn in de buurt van Kima (Cg, p.4). Toen u het verhaal deed van uw problemen, zei u op een bepaald ogenblik echter dat u zich in de stroom

gooide en zo kon ontkomen. Geconfronteerd met uw eerdere uitspraak dat er geen rivieren zijn in de buurt van Kima, repliceerde u dat u dacht dat de interviewer u gevraagd had of er bergen in de buurt zijn van Kima (Cg, p.6), hetgeen opnieuw niet aannemelijk is als verklaring aangezien u achtereenvolgens werd gevraagd of er rivieren en bergen zijn in de buurt van Kima en u op beide vragen duidelijk ontkennend antwoordde (Cg, p.4). Toen u gevraagd werd de naam te geven van de gouverneur van Delta state, zei u dat het Peter Udin was van de PDP toen u vertrok (Cg, p.4). Uit de toegevoegde informatie aan het administratief dossier blijkt echter dat het Emmanuel Uduaghan is sinds mei 2007. James Ibori was zijn voorganger van 1999 tot 2007.

Uit voorgaande bemerkingen blijkt in voldoende mate dat er niet het minste geloof kan worden gehecht aan uw bewering geboren en getogen te zijn in 'Kima', Delta state. De door u ingeroepen asielmotieven vallen dan ook volledig in het water. U kan het evenmin aannemelijk maken dat u bij terugkeer naar Nigeria een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument of andere documenten zodat een controle van uw identiteit, nationaliteit en reisweg niet mogelijk is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker leidt een eerste en enig middel af uit artikel 39 richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de Vluchtelingenstatus en de Vluchtelingenstatus; de Vluchtelingenconventie van 1951 te Genève ondertekend en de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verklaart dat hij verschillende foutieve informatie gaf, namelijk dat hij uit de Delta State afkomstig is, dat zijn problemen begonnen toen er olie werd gevonden en dat zijn moeder en twee broers doodgeschoten werden door soldaten.

Verzoeker voert thans in onderhavig verzoekschrift aan dat zijn broer A. in 2006 werd neergeschoten omwille van zijn politieke overtuiging daar hij wou verkozen worden bij de lokale regering. Wanneer zijn broer werd begraven hield verzoeker een redevoering tijdens dewelke hij zei dat hij de schuldigen zou zoeken. Sindsdien kreeg hij telefonische en schriftelijke bedreigingen waartegen hij geen klacht indiende omdat hij de afkomst van de bedreigingen niet kende. Omdat hij geen geld heeft en de autoriteiten niet vertrouwt kan hij de bescherming van de Nigeriaanse overheden niet inroepen.

In het verzoekschrift stelt verzoeker onwaarheden te hebben verteld omdat hij valse en heel nadelige informatie kreeg. Hij wijst er ook op analfabeet te zijn en geen contact te hebben gehad met een advocaat voor hij de beslissing van de Commissaris-generaal ontving. Hij is dan ook makkelijk beïnvloedbaar door andere personen.

Verzoeker geeft een uiteenzetting over het begrip "fraus omnia corrumpit". Verzoeker stelt contact te hebben opgenomen met zijn vader en vrienden om documenten te bekomen die zijn verhaal staven. Verzoeker meent dat men deze informatie dient te evalueren alvorens te beoordelen of zijn beroep al dan niet ontvankelijk is.

Verzoeker verwijst naar een verslag van Human Rights Watch van oktober 2007 over Nigeria.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria

van artikel 48/3 (en 48/4) van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het bewijs van identiteit is een essentieel element in de asielprocedure en van een asielzoeker mag redelijkerwijs ook worden verwacht dat hij al het mogelijke doet om documenten te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Verzoeker, die bovendien tijdens de procedure voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een ander verhaal opdeed dan tijdens onderhavige beroepsprocedure, brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit.

Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezzen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Tevens brengt hij geen begin van bewijs bij betreffende het feitenrelaas dat hij thans aanvoert. Hij toont niet aan hiertoe in de onmogelijkheid te zijn.

Verweerder stelt terecht vast dat verzoeker toegeeft onwaarheden te hebben verteld en dus de argumenten van de bestreden beslissing niet betwist noch weerlegt. Verzoekers verklaring kwetsbaar te zijn voor de invloed van anderen weerlegt de vaststelling niet.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en wordt niet dienstig weerlegd zodat zij door de Raad wordt overgenomen.

De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst toont geen persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker brengt geen elementen aan omtrent de subsidiaire beschermingsstatus. De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst toont geen reëel risico aan op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aan verzoeker dient de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS